

[Helle Algreen-Ussing]

Der er også tale om et forholdsvis nyt område for anklagemyndighederne. Måske er lovene gode nok, men den strafferetlige praksis skal måske skærpes.

Svarene på disse spørgsmål er ikke simple, og socialdemokratiet vil gerne have dem undersøgt, inden et lovforslag fremsættes.

Derfor må vi afvise fremskridtspartiets forslag. Fremskridtspartiet farer hovedkulds frem, det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, hvori der netop tales om at indføre en radikalt ændret retspraksis, men alligevel sluttes der af med, at kommunalbestyrelser, som har handlet i god tro, ikke skal drages til ansvar.

Socialdemokratiet ser frem til resultatet af det udvalgsarbejde, som er i gang i indenrigsministeriet og i det tværministerielle udvalg. Når resultatet af udvalgsarbejdet foreligger, vil vi godt medvirke til eventuelle nødvendige lovændringer eller andre initiativer.

Til slut skal jeg gentage, at socialdemokratiet afviser dette lovforslag. Vi synes, det er mærkeligt, at det i det hele taget er fremsat, når fremskridtspartiet ved, at et nødvendigt og sagligt forarbejde allerede er sat i gang.

Agnete Laustsen (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Ole Bernt Henriksen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne komme med nogle bemærkninger om forslaget.

Der står jo i dette lovforslag, at myndighederne på det bygge- og miljøretlige område skal holde loven, og det er grunden til, at vi fra det konservative folkepartis side må afvise forslaget.

Efter vor opfattelse kan folketinget nemlig for det første ikke vedtage lovforslag, hvori det fastslås, at myndighederne skal holde loven. At de skal det, er så selvfølgelig, og hvis de ikke gør det, ja, så står vi over for så stort et problem af både moralsk, juridisk og så sandelig også politisk art, at det må tages op i en bredere sammenhæng.

Det er muligt, at vi står over for et sådant problem, og det konservative folkeparti deltager derfor gerne i en drøftelse af det, men vi vil ikke medvirke til vedtagelse af en lov, der fastslår, at landets love skal holdes.

For det andet vil vi heller ikke være med til at vedtage en lov, der fastslår, at loven skal holdes på specielt det bygge- og miljøretlige område. Lovene skal holdes på alle områder, og herom ville vi skabe tåger, hvis vi gav tilslutning til et forslag om, at loven skal holdes netop på det bygge- og miljøretlige område, men ikke udtrykkeligt på andre områder.

Nu kunne forslagsstillerne jo hertil sige, at særlig meget går ustraffet hen på det område, som de i deres forslag og bemærkningerne til det udpeger, og det kan også meget vel være. Når de fremdrager konkrete eksempler, hvilket kan være prisværdigt, må jeg imidlertid nødvendigvis undlade at tage stilling, idet vi skal passe på at fastholde sondringen mellem den lovgivende og den dømmende magt. Denne sidste har efter vort system eneret på at udtale sig om skyldspørgsmålet.

Hvis jeg skulle sige noget generelt, måtte det vel være, at det i et tiltagende planlagt, reguleret og dirigeret samfund, hvor man undertiden skal kende tusinder af sider for at have overblik over retsreglerne på blot et enkelt lovområde, bliver sværere og sværere for myndigheder og private at være klar over, at og hvornår de overtræder denne eller hin regel, dette eller hint direktiv, cirkulære, eller hvad det nu ellers måtte være.

Jeg ved godt, at ukendskab til loven ikke fritager for ansvar og eventuel straf, og vil med min sidste bemærkning også kun sige, at dette høje ting i nogle tilfælde har et medansvar for overtrædelser og i tilgift et ansvar for, at det bliver lettere for borgere og myndigheder at holde loven.

Man kunne naturligvis som foreslået indføre bødestrafte o.lign., men ikke på et enkelt område, og tilbage ville så i mange tilfælde stå spørgsmålet, om domstolene ikke med føje ville frikende eller delvis frikende under henvisning til bevisets stilling eller simpel uagtsomhed.

Hvor jeg har sympati for forslaget, er ved bemærkningerne om, at de, der bærer gyldne kæder, har et særligt ansvar. Det er særlig kedeligt, når nogle i folkestyret forser sig, men ingen holder jo hånden over dem, og det konservative folkeparti ville som antydnet være betænkeligt ved en særlovgivning om dem på et enkelt, om end et vigtigt, område.

Hans Jørgen Holm (V):